

skal afløse forordning nr. 4/1958 („Gennemførelsesforordningen“). I henhold til art. 45 i dette udkast skal der efter de nærmere regler i bestemmelsen udbetales forskud på pension. Dette forskud kan undertiden kræves tilbage.

Efter den gældende bestemmelse i § 20, stk. 2, i folkepensionsloven kan tilbagebetaling kun kræves, for så vidt den pågældende har fremført åbenbart urigtige oplysninger om sine forhold. Af ordensmæssige grunde foreslås det derfor at udvide adgangen til at kræve tilbagebetaling.

De regler, socialministeren efter forslaget kan fastsætte om undladelse af tilbagebetaling, tænkes først og fremmest at skulle sikre opretholdelse af den gældende praksis for tilbagebetaling af forskud i tilfælde, der ikke berøres af Fællesskabernes regler. Det vil imidlertid være praktisk på et senere tidspunkt, når det nævnte forslag til en ny gennemførelsesforordning er blevet vedtaget, at tage spørgsmålet op på ny, ligesom der under anvendelsen af fællesskabernes regler vil kunne vise sig behov for supplerende regler.

Til nr. 9 (§ 21, stk. 2-3).

Ændringen af § 21, stk. 2, er en følge af den adgang til at modtage pension under bosættelse i en anden EF-stat, der er hjemlet i forordningen.

Det samme gælder ændringerne i forslaget til § 21, stk. 3, om flytning. Der ændres ikke i de gældende regler om flytning inden for Danmark.

Til nr. 10 (§ 26, stk. 6).

Forslaget er en følge af adgangen efter forordningen til samtidig at modtage (del-)pensioner fra flere ande.

Under hensyn til, at der for tiden overvejes ændringer i de gældende regler om betaling for ophold på særfororgsinstitutioner m. v. må det anses for mest formålstjentligt på indeværende tidspunkt, at socialministeren får hjemmel til at fastsætte de fornødne regler.

Til nr. 11 (§ 36 a).

Forslaget skyldes, at der efter den omhandlede bestemmelse i forordningen skal ske reduktion i pensionerne, såfremt det samlede pensionsbeløb, arbejdstageren er berettiget til efter beregningerne i henhold til forordningen, overstiger det beløb, som den pågældende kunne have opnået, hvis hele hans forsikringstid havde været tilbagelagt efter lovgivningen i det land, der har de gunstigste regler for ham. I de tilfælde, hvor der således sker reduktion i den danske pension må også den danske pension kunne pristalsreguleres efter de sædvanlige regler, og bestemmelsen muliggør dette.

Til nr. 12 (§ 37, stk. 1).

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 13 (§ 37, stk. 4)

Forslaget er en følge af forslaget til en ændret affattelse af § 3, stk. 3.

Til nr. 14 (§ 38 a).

Der henvises om forslaget til § 38 a, stk. 1, til de almindelige bemærkninger.

De bestemmelser, hvortil der henvises i § 38 a, stk. 2, vedrører kommunernes beføjelser til henholdsvis at tillægge folkepension til personer under 67 år, og til at yde personlige tillæg. Da der ved udøvelsen af disse beføjelser er tale om bedømmelse af pensionistens personlige forhold, skønnes det ikke rimeligt at henlægge beføjelserne til den centrale myndighed.

Også under hensyn til, at der endnu kun foreligger et udkast til en forordning („gennemførelsesforordningen“) med nærmere regler for gennemførelsen af reglerne i forordning nr. 1408/71 foreslås der i § 38 a, stk. 3) givet socialministeren en generel bemyndigelse. Der tænkes her på forskrifter af administrativt-praktisk karakter.

Til nr. 15 (§ 39, stk. 2-4).

Forslaget til ændring af § 39, stk. 2, indeholder udelukkende en deling af de ventetillæg, som ydes i henhold til før 1. april 1960 gældende regler.

Forslaget til § 39, stk. 3, vedrører ventetillæg, som ydes efter regler, der har været gældende fra 1. april 1960. Udover delingen af de her omhandlede ventetillæg til ægtepar foreslås det at sikre ret til ventetillæg efter de nugældende regler (bortset fra delingen) for personer, der ved lovens ikrafttræden har opsat begæring om pension. I øvrige tilfælde kan ventetillæg ydes efter reglerne i forslaget til § 8.

Til § 2.

Lovforslaget foreslås at træde i kraft ved Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber, uanset at forordning nr. 1408/71 først vil gælde for Danmark fra 1. april 1973. Af hensyn til sammenhængen mellem de foreslåede ændringer og de samtidigt foreslåede ændringer i skattelovgivningen må loven gælde fra den 1. januar.

Til § 3.

Ved forslaget opretholdes adgangen for personer, der har fået tillagt pension inden lovens ikrafttræden, til at bevare denne uden hensyn til bopælstidens længde.